

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

č. 96
Seslání
Ducha svatého
2012

VZKŘÍŠENÍ

FARNÍ ZPRAVODAJ

Z obsahu

- Program farnosti
- Vybíráme z kroniky
- Pro děti
- Farníci se svěřují
- Knižní okénko

Moji milí,

je před námi poslední měsíc školního roku. Děti si už možná odškrtávají dny v kalendáři, kdy už budou ty prázdniny. Červen pro ně začíná jejich svátkem, který je tak i příslibem blízké doby letních radovánek. Nám ve farnosti červen začíná prvním svatým přijímáním dětí, se kterými jsme se na tuto velkou životní událost připravovaly od Velikonoc. Rád bych také poděkoval našim katechétkám za jejich službu ve výuce dětí v hodinách náboženství. Dětem přeji, aby v sobě dar Kristovy lásky nenechaly zapadnout. Při prvním svatém přijímání dětí moje myšlenky vždycky zalétnou k některým, už dospělým, kteří přišli s žádostí o církevní sňatek. Když jsem se jich ptal, jak by charakterizovali svou víru, dostal jsem odpověď, že mají za sebou první přijímání. Nemohl jsem se zbavit obavy, že to bylo zároveň i jejich poslední, nebo jedno z posledních. Sem už katechetky ani pan farář nedosáhnou. Další rozvoj duchovního života vašich dětí je hlavně na vás, milí rodiče. Přesně tak, i dítě může a má žít duchovním životem. Na začátku potřebuje vedení rodičů, během puberty se pak snadno začne stavět na vlastní duchovní nohy. Osobní víra je potom utvrzena ve svátosti biřmování a je tou nejdůležitější výbavou do života.

Svátost biřmování letos u nás přijalo šestnáct biřmovanců. Díky jáhnovi Pavlovi, který se ujal vedení těch starších a vám všem, kmotrům i ostatním, kteří jste je určitě provázeli modlitbou. Vám čerstvě biřmovaným přeji a vyprošuji, aby vaše víra v Trojjediného Boha, jak ji naše církev předává a učí, byla pro vás pokladem, o který se budete chtít dělit s dalšími. Především v rodinách, které jste založili, nebo hodláte založit. Není náhoda, že církev velmi doporučuje, aby do manželství vstupovali křesťané biřmovaní. Mají si být totiž vzájemnou oporou ve víře a také prvními svědky víry pro své děti. Mají mít tedy víru zralou a poučenou.

Podobně, jako byl květen zasvěcen Matce Boží, je červen chápán jako měsíc Eucharistie. Snad je to hlavně kvůli slavnosti Těla a Krve Páně, který vždy v červnu slavíme ve čtvrtek po slavnosti Nejsvětější Trojice. Eucharistie je plod Ježíšovy láskyplné oběti na kříži a pro nás je aktuálně ovocem mše svaté. Mohli bychom tedy v červnu věnovat víc myšlenek mši svaté, především nedělní. Mohli bychom se také pokusit o to, být na mši svaté včas, abychom ji mohli dobře a s užitkem prožít. „Včas“ není minutu před začátkem, ale třeba čtvrt hodiny před začátkem. Záleží na každém, kolik času potřebuje k tomu, aby se upokojil a soustředil. Jistě nikdo nefungujeme jako stroj, u kterého stačí přepnout páčku a v okamžiku přejde na jinou činnost.

V polovině června se začne opravovat střecha našeho kostela. Asi to pro nás bude znamenat mírné nepohodlí. Prosím vás proto o vaši trpělivost. Doufám, že všechno dobře dopadne a až se po prázdninách vrátíte, budeme mít střechu svítící novotou a hlavně bez zatékání.

Moc nám všem přeji, aby nás přijímání eucharistie čím dál víc a trvale činilo podobnými tomu, který se do nás v Hostii vtěluje.

Váš Otec Karel

■ ■ ■ SLOVO NA OKRAJ

Když nastal den letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě. Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchř, a naplnil celý dům, kde byli. A ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden. Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.

V Jeruzalémě byli zbožní židé ze všech národů na světě. A když se ozval ten zvuk, sešlo se jich mnoho a užasli, protože každý z nich je slyšel mluvit svou vlastní řečí.

Byli ohromeni a divili se: "Což nejsou všichni, kteří tu mluví, z Galileje? Jak to, že je slyšíme každý ve své rodné řeči: Parthové, Médové a Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judeje a Kappadokie, Pontu a Asie, Frýgie a Pamfylie, Egypta a krajů Libye u Kyrény, přistěhovalí Římané židé i obrácení pohané, Kréťané i Arabové; všichni je slyšíme mluvit v našich jazycích o velikých skutcích Božích!"

*Žasli a v rozpacích říkali jeden druhému: "Co to má znamenat?"
Ale jiní říkali s posměchem: "Jsou opilí!"*

Dalo by se říci, že se jednalo po Kristově zmrtvýchvstání o druhou významnou událost, ke které došlo v Jeruzalému v té době. Mnohé velké věci v dějinách se odehrávaly potají a v tichu (viz různé převratné vynálezy), jiné byly naopak doprovázeny velkým halasem, hřmotem a velkou koncentrací lidí na určitém prostoru (různá povstání, bitvy). Podobně promlouval (i dnes promlouvá) Bůh k izraelskému národu (a k nám všem): buď jako mírný a osvěžující vánek, nebo v podobě buráčení a hromu. Je pravda, že lidé byli a jsou hluchší a slepí i přes dar vidění a slyšení, a proto musel Bůh zvolit druhou variantu.

Na určitém prostoru se shromáždilo obrovské množství lidí, kteří představovali zástupce tehdejšího známého světa, aby si vyslechli ústy apoštolů - každý ve svém mateřském jazyce-

Boží „volební program“: o Ježíši ukřižovaném a vzkříšeném. Apoštolové nepotřebovali absolvovat k tomuto veřejnému vystoupení žádný kurz rétorické nebo cizojazyčné průpravy, neměli zapotřebí podbízet se shromáždění, tak jako to dělají politici před volbami - Duch svatý za ně vše obstaral. A výsledek tohoto „předvolebního mítinku“ byl fascinující: tři tisíce shromážděných se toho dne nechalo pokřtít a přidalo se k první církvi.

Muselo to být fascinující a je to fascinující i dnes: jak pro věřící, tak pro lidi pochybující, pro lidi prosté i vzdělané: pro jazykovědce nemůže být nic krásnějšího než konstatovat, že při vystoupení apoštolů zazněly tyto jazyky: stará egyptština, stará perština, chetitština, akadština, parthština, elamština, feničtina, médština, stará řečtina, aramejšťina, stará hebrejšťina a latina.

Pouze pro lidi zatvrzelé to byl další z údajných podvodů, kterého se apoštolové dopustili: napili se řádně vína, aby se jim rozvázal jazyk, a pak mohli komunikovat v cizích jazycích.

(Tím prvním podvodem bylo to, že učedníci prý ukradli Ježíšovo mrtvé tělo, zatímco strážě spaly.)

Křesťanům se v dějinách vždy někdo vysmíval, vždy je někdo považoval za snílky a bláznů, mnoho jich od víry odpadlo, nebo ji veřejně zapřeli, ale ti, co se světili do rukou Ducha svatého, vytrvali. Dnes se často mluví o stoupající islamizaci v zemích západní Evropy a z toho pramení i oprávněné obavy o osud „křesťanské“ Evropy. Ježíš a bývalý papež Jan Pavel II. však neustále říkali: „Nebojte se!“ Ve Skutcích apoštolů, kde se mluví o seslání Ducha svatého, je i tato věta: „...**pohané i Arabové, všichni je (apoštolové) slyšíme mluvit o velikých skutcích Božích.** Šavel, později apoštol Pavel, též zprvu pronásledoval Ježíšovy stoupence, ale pak se po prohlédnutí stal Kristovým největším následovníkem.

Duch svatý má obrovskou moc a činí zázraky. Nebojme se a věřme!

Bohuslav Zezula

■ ■ ■ PROGRAM FARNOSTI

■ Pozvánka na Mariánskou pouť Polabí

Bratři a sestry!

Je tu opět pouť. Být přítomen na pouti je spojeno vždy s obětí. Jedná se o Mariánskou pouť Polabí, která se koná v sobotu **30. června** t. r. Začátek je ve 14.30hod před sochou Panny Marie v osadě Ostrov u Poděbrad. Po modlitbě růžence a Loretánských litaníí odchází 15 procesí za doprovodu dechové hudby a mariánských písní do Úmyslovic.

V 16.00hod je před kostelem sv. Linharta ve stínu staletých lip sloužena slavná mše svatá. Letos je to již 12. ročník. Protože se jedná o královéhradeckou diecézi, byli hlavními celebranty vždy královéhradečtí biskupové. Nynější kardinál a pražský arcibiskup nazval tuto pouť „Mariánskou poutí Polabí“. Moderátorem procesí je prezident Fatimského apoštolátu P. Mgr. Pavel Dokládal. Hlavním celebrantem letošní poutě bude nový biskup královéhradecké diecéze Mons. JUDr. Ing. Jan Vokál spolu s kněžími a jáhny. Z Prahy se poutníci zúčastní procesí s pěti Madonami.

Jaké jsou možnosti účasti? Osobními auty pro ty, kteří chtějí spojit pouť s výletem. Dopoledne prohlídka lázní Poděbrad, kolonády, fontán, květinových hodin, zámku a odpoledne přijet na pouť, směr Jičín, vzdálenost 7 km. Pro ostatní poutníky jsou připraveny dva autobusy. Jeden odjíždí ve 13 hod. z náměstí Míru od Vinohradského divadla a druhý také ve 13 hod. od kostela Neposkvrněného početí Panny Marie ve Strašnicích. O vše je postaráno. Pro hendikepované, kteří nemohou jít v procesí, jsou připraveny autobusy. Toalety na místě. Židle na sezení v dostatečném množství. Jízdné se neplatí. Odvoz zdarma. Návrat do Prahy v 18 hod.

Pozvete známé, hlavně děti a vnoučata. Těšíme se na vás. Určitě si odnesete z pouti mnoho duchovních zážitků a povzbuzení.

Vlastislav Sixta

■ Farní pouť ke svaté Zdislavě

V sobotu 9. června do Jablonného v Podještědí. Doprava je buď objednaným autobusem v 8 hodin od fary, nebo po vlastní ose.

V 10 hodin je v bazilice mše svatá, kterou celebruje náš P. Karel Kočí. Potom se pomodlíme v kryptě u hrobu svaté Zdislavy. Na 12. hodinu je pro zájemce zajištěn v restauraci U Českého lva oběd. Od 14.30 je pak zamluvena prohlídka zámku Lemberk. Je možné zajít ke Zdislavě studánce a projít se po okolí. Návrat do Prahy ve večerních hodinách podle domluvy a počasí.

V sakristii se, prosím, zapisujte nejen na cestu autobusem, ale i na společný oběd a prohlídku Lemberka, abychom s Vámi počítali při společné objednávce v restauraci či na zámku.

■ ■ ■ ZPRÁVY

■ ■ OHLÉDNUTÍ...

V dubnu letošního roku zemřela paní Josefa Večerková. I když jsme ji v několika posledních letech už nevidali, protože se odstěhovala k synovi, myslím, že stále patří do naší farnosti.

Josefka, tak ji vždy oslovoval P. Jan Houkal a nejspíš i díky tomu většina z nás ví, o které dámě je řeč. Ano, o dámě, a to v pravém slova smyslu, noblesní, skromné, moudré a laskavé. Asi ne každý ale ví, že paní Josefka byla básnířkou s uměleckým jménem Marcella.

Z její sbírky Písně poutníků (1980) je následující báseň. Je to naše ohlédnutí se za milou bytostí...

Abychom se vracet nechtěli

*Jsou živí, kteří pro nás zemřeli,
a mrtví, kteří s námi všude chodí.
Ty první zadržet jsme nesměli,
ti druzí v srdci po růžích nám voní.*

*A jako nejkrásnější květiny,
které kdy kvetly u Andělských strání,
sčítají tiše naše vteřiny
a měří hloubku našich milování.*

*Jsou živí, kteří pro nás zemřeli,
a mrtví, kteří s námi mořem plují
a abychom se vracet nechtěli,
na přídi lampičkami pohupují.*

MM

■ ■ ■ KRONIKA

■ ■ REKOLEKCE

Letošní rekolekci jsme prožili 31. 3. 2012 pod vedením generálního vikáře P. Stanislava Příbyla. Věnoval nám celé dopoledne, které bylo zakončené mší svatou.

Mohli jsme prožít vnitřní ztišení a prohloubit osobní vztah s Bohem.

Přednáška byla zaměřena na tři lidské vlastnosti: vděčnost, radost a strach.

Vděčnost nám otevírá oči, učí úctě, tvoří vztahy, zbavuje smutku, naplňuje úžasem a radostí, je cestou k vnitřnímu pokoji, je cestou k uzdravení lidí kolem mě a činí člověka lidštějším, přibližuje k Bohu.

Slovo prosím, nám z úst samo plyne, prosebná modlitba nám jde dobře, neboť stále o něco prosíme. Poděkování – máme mnoho důvodů, proč neděkujeme, bereme vše jako samozřejmost.

Bůh naše poděkování nepotřebuje, neboť ON nám vše dal, a proto je naší povinností za to děkovat.

Radost – je to příjemný pocit, že nás má někdo rád. Svatý Pavel v listě k Římanům vyzývá „Radujte se s radujícími, plačte s plačícími“. Radost podporuje duši v horlivosti a v naději na slavný Kristův příchod na konci věků.

Strach je emoce, vznikající jako reakce na hrozící nebezpečí, strach o sebe, o svůj zdravotní stav, ze stárání, cestování, osamělosti, ztráty zaměstnání, atd. Důsledkem strachu je nervozita, stres, život v napětí.

Po přestávce probíhala přednáška o farizeovi a celníkovi a o evangelizaci.

Biblický text: Lukášovo evangelium o farizeovi a celníkovi, nám ukazuje, že mají společné to, že vedou rozhovor s Bohem. Farizeovi chybí pokora a čeká od Boha odměnu. Celník se s nikým nesrovnává, ale volá „Bože slituj se nade mnou hříšným“. Jako farizeus se chováme, když říkáme já, já. Jsme chybní lidé a jen ten, kdo je schopen pochopit Boží hlas – svědomí, které je v každém z nás, má schopnost uvažovat o sobě samém, „podívat

se“ na sebe jinými očima než je pohled vlastního zájmu a prosazování. Každý den máme zpytovat svědomí, pracovat na sobě a snažit se o Boží milost. Máme žít jako farizeus a modlit se jako celník. Celník nám předvádí krátkou a krásnou modlitbu.

Hlásat evangelium – Víra je kvas, není ideologií, je to životní styl, spojení minulého s přítomným. Evangelium máme hlásat, přijmout pro sebe a předat dál.

Dále jsme byli seznámeni s životem a dílem svatého Klementa Maria Hofbauera, narozeného 26. 12. 1751 v Tasovicích. Zemřel 15. 3. 1850 ve Vídni. Svatořečen byl 20. 5. 1909 a je patronem pekařů, cukrářů a vinařů.

Lidmila Rajbrová

■ ■ NEDĚLNÍ NÁVŠTĚVA

Někdy v průběhu března jsem se během farní přípravy na biřmování dozvěděl od jáhna Pavla, že se nebudu muset na udílení této svátosti „trmácet“ do kopce na Hrad. V první chvíli mně to přišlo trochu líto, do chrámu sv. Víta, tak milého každému Čechovi, křesťanovi obzvláště, jsem se těšil. Ale v druhém okamžiku se ta trocha zklamání rozpustila a já si uvědomil tu radostnou zprávu nejen pro nás, biřmovance, ale pro celou farnost – navštíví nás náš biskup! Přijede mons. Dominik Duka!

A biřmování bude v našem kostele, ve společenství naší farnosti! No není to nádhera?

Čas letěl, a než jsme se všichni nadáli, najednou tu zbýval poslední týden do oné neděle 22. dubna. Poznal jsem to hlavně díky tomu, že má žena mě čím dál netrpělivěji připomínala nákup věcí pro přípravu něčeho dobrého na nedělní slavnost. Podobné to bylo jistě i v jiných rodinách.

Také jsem se samozřejmě snažil najít i více času na duchovní přípravu.

A pak- neděle! Všichni jsme trochu nervózní, podle rozpisu od Pavla víme, co, kde a v kolik se má dít, a vyrážíme na půl jedenáctou směr kostel.

Mše s biřmováním těch, kteří letos vstupují do křesťanské dospělosti, a přišli si pro požehnání Ducha svatého. A že nás bylo! Jak ti starší, kteří se připravovali pod vedením jáhna Pavla, tak i mladí, které vedl při přípravě nejprve P. Jan a následně P. Karel. A teď rychle do lavic. Pro nás, biřmovance, jsou dnes určeny ty přední, první. A za našimi zády, ty v druhé řadě, pro naše kmotry. A okolo nás plný kostel.

Zazvonění a už je to tady, mše začala. Co říci o jejím průběhu? Pro mne to bylo velice krátké, čas snad musel běžet rychleji. A krásné. Boží přítomnost je vždy krásná.

Na konci mše každý biřmovanec dostal jako dárek od otce Karla knihu „Po stopách Ježíšových“ od P. Gerharda Krolla. Přibližuje v ní dobu a místa, kde Ježíš žil a působil, a to na podkladě informací ze soudobého historického a archeologického bádání.

Po skončení mše následovali gratulace od rodiny a přátel a pak hostina.

Krátce po skončení mše dal ještě pan kardinál prostor přítomným k diskuzi, při které odpovídal na jejich otázky. Většina otázek, které zde zazněly, se týkala aktuálního dění v církvi a společnosti.

A další debaty a rozhovory vedl pan kardinál s mnohými z nás během následující slavnosti.

Doufám (tak jako určitě i ostatní), že se panu kardinálovi u nás líbilo a příště opět rád mezi nás zavítá.

Aleš Barták

■ ■ KŘÍŽOVÁ CESTA NEJEN PRO DĚTI

Sešli jsme se tradičně na Velký pátek (6. dubna) v 11 hodin u prvního zastavení křížové cesty na Petříně. Většina z nás šla nahoru pěšky, a tak mohla v klidu rozjímat už při namáhavém výstupu na „petřínskou Golgotu“. Křížové cesty se účastnila skupinka složená ze všech věkových kategorií – převažovala mládež – a bylo tedy milé, že krátká zamyšlení u jednotlivých zastavení četly děti. Pan Petr Šimůnek doprovázel hrou na kytaru přechody mezi zastaveními a všichni ostatní zpívali píseň ke křížové cestě. Vzhledem k tomu, že bylo velmi chladné počasí, nemuseli jsme se prodírat davy turistů. Každý se tedy mohl náležitě soustředit a v hloubi duše prožívat jeden z vrcholů velikonočních svátků.

Po skončení této vydařené akce děti ocenily společnou zpáteční jízdu lanovkou.

Dana Lacingerová

■ ■ JARNÍ PRODLOUŽENÝ VÍKEND DĚTÍ V PÍSKU

Poslední dubnový víkend jsme si prodloužili až do 1. máje, kdy je státní svátek a nemusí se do školy. V pondělí měla většina škol volno, takže jsme se hned v sobotu ráno s klidným svědomím, že nic nezameškáme, vypravili vlakem do Písku, k Putimské bráně do skautské základny.

Po obědě, když se děti vybalily a najedly, jsme byli od jedné místní paní pozvaní do Zvířátkova. Zvířátkov je chovatelská stanice pro mladé přírodovědce. V akváriích, v klecích a ve voliérách chovají spoustu rozličných zvířat: hady, potkany, myši, pavouky, andulky a spoustu další havěti.. Dětem se to tak líbilo, že si hladily ještěrky, chovaly si činčily, braly do rukou hady, dávaly si je kolem krku a fotily se s nimi.

Jakmile skončila prohlídka zvířátek, vydali jsme se na odpolední výlet. Děti se rozdělily do tří skupin, čímž se zahájila PH-putovní hra. Jednotlivé družiny byli badatelé, kteří putovali po stopách tří světců: svaté Kateřiny Alexandrijské, svaté Barbory a svatého Jakuba. Cestou jsme si vylezli na nedalekou rozhlednu Jarník, kde jsme měli krásné okolí Písku jako na dlani.

V neděli, jak je správným zvykem nás křesťanů, jsme šli na mši svatou a potom na zmrzlinu. Na odpoledním výletě jsme si zahráli Chřestýše a Količek. Badatelé hráli první část PH. Večer byl táborák, opékali jsme si buřty, chřestýše (hady z těsta) a zpívali známé i neznámé jihočeské písničky. Po táboráku se děti šly mýt, ale pozor! Nebylo to mytí jako sprchování, jelikož nebyly nikde sprchy, tak se děti myly po skautsku... a potom šly spát.

Probudili jsme se do krásného slunečného pondělí, kdy jsme se vydali na celodenní dlouhou cestu. Na začátku jsme jeli vlakem do Čížové, odkud jsme se vydali na kopec ke kostelu s tím, že se tam dozvíme něco o svatém Jakobovi, patronu tohoto kostela, a o Sv. Barboře, která tam má na hřbitově kapličku. Na zpáteční cestě jsme se hned zastavili u prvního krámků se zmrzlinou.

Všechny bavilo hrát Chřestýše, tak jsme ho cestou zase hráli a taky další část PH. Šli jsme krásným údolím proti proudu řeky Otavy až do Písku. Měli jsme štěstí – sotva se za námi zacvakla skautská branka, spustil se silný vítr, prudký liják a bouřka. Dívali jsme se z okna a říkali si, Bohu díky! Vypadalo to, jako by růžově nachumelilo, ale to vlastně vítr rozfoukal květy růžové sakury po celém dvorku. Jako tradičně, poslední večer každé správné akce, po vyhlášení vítězů putovní hry, bylo každé družstvo po zásluze sladce odměněno.

V úterý dopoledne jsme ještě stihli prohlídku malé vodní elektrárny. Byly tam ukázky starých elektrických rozvodů, žárovek, pojistek a velkých turbín. A nejen tohle, ale i historie, jak to dříve vypadalo, když nebyla elektřina, čím si lidé svítily, a spousta zajímavostí. Odpoledne už byl čas jet domů, vlakem do Prahy na Hlavní nádraží, kde na nás čekali rodiče.

Bylo to super!

Fotky najdete na <http://farnost-strasnice.rajce.idnes.cz/Pisek.deti>

Freddie

■ ■ UNIVERZITA TŘETÍHO VĚKU

■ Návštěva U3V v našem kostele aneb Živá minulost

Již několik let se vždy druhé úterý v měsíci scházejí ve farní kavárně strašničtí senioři. Květnové setkání proběhlo až třetí úterý. Důvodem byli hosté z Univerzity třetího věku, kteří v tento den měli převzít diplom.

Otec Karel hosty uvítal a hned po slavnostním předání diplomů pozval k prohlídce kostela. Prohlídka byla naplánována v rámci předmětu kouzelná geometrie, a tudíž ji nemohl otec Karel neuvést termínem „parabolický hyperboloid“. Jiří se pak podělil s posluchači o svůj vztah ke kostelu a o jeho symbolice a při zmínce o zápas, jaký se vedl o výstavbu chrámu, se i některé z nás připojily svými vzpomínkami: Byla to léta modliteb živého růžence vysílaného k

Panně Marii za postavení nového kostela. K těmto modlitbám nás vedl otec Marian, který se s námi každé 1. pondělí v měsíci modlil (tři růžence na kolenou). Tady jsme poznali sílu modlitby růžence. A když už stál kostel, slyším otce Mariana jako dnes: „Tak, dítko, kostelík už máme, tak budeme prosit dál – za sochu P. Marie, za kříž, za křížovou cestu...“

Zpřítomnění historie umocnily i připravené panely s fotografiemi z dějin kaple a chrámu, farní kronika a fotoalba, o které měli i hosté nepředstíraný zájem. Díky, Otče Mariane, za vše, co jste pro nás udělal i za Vaše modlitby dnes.

V kavárničce vedení Univerzity připravilo občerstvení. Děkujeme jim a také všem hostům z U3V za milou společnost.

farnice Marie Trávníková

■ Kouzelná geometrie a kostel ve Strašnicích

Nádherná a moderní stavba je kostel Neposkvrněného početí Panny Marie v Praze – Strašnicích. O architektuře tohoto kostela se hovořilo v jedné z přednášek virtuální univerzity třetího věku organizované Českou zemědělskou univerzitou v Praze v programu „Kouzelná geometrie“. A právě studenti-senioři z konzultačního střediska při Infocentru pro seniory POINT 50+, o.p.s. v Praze 10 – Zahradním Městě projevíli zájem uspořádat závěrečný seminář studia formou návštěvy a prohlídky tohoto kostela.

Velmi děkujeme panu faráři P. Karlu Kočimu, že nám návštěvu umožnil, studenty přivítal a účastnil se také prohlídky kostela. Kostelem nás provázal pan Jiří Hrdý, kostelník, pohovořil o historii stavby a ukázal nám různé stavební návrhy, a to již od roku 1930. Studenti obdrželi z rukou ředitelky centra POINT 50+ Pamětní listy za studium semestrálního programu „Kouzelná geometrie“. Měli jsme též možnost nahlédnout do kroniky kostela a při malém občerstvení, které společně připravily pastorační asistentka paní Lída Buriánová a pracovnice POINT 50+, jsme pozvali farní seniorky na akce k nám, do našeho infocentra. A nesmíme zapomenout – koláče, které farní seniorky doma upekly, byly výborné!

Bedřiška Mikundová
provozní vedoucí POINT 50+, o.p.s.

■ Seznamte se s infocentrem pro seniory POINT 50+, o.p.s.

Infocentrum působí při redakci časopisu pro seniory Revue 50plus v Praze 10 – Zahradním Městě, ulice Ostružinová 3. Toto centrum před třemi lety uvedli do provozu právě pracovníci redakce a dobrovolně v něm pracujeme.

Když jsme na začátku zvažovali zaměření našeho infocentra, rozhodli jsme se pro aktivity spojené s trénováním paměti. Vždyť s přibývajícím věkem se nám seniorům zdá, že si stále méně pamatujeme. Hledáme klíče, brýle, nepamatujeme si, co nakoupit.

Ale ve skutečnosti si pamatujeme dobře, jen nás o tom musí někdo přesvědčit. A v našem infocentru je to certifikovaná trenérka paměti, která se seniory pravidelně každý týden ve dvou kroužcích vždy hodinku pracuje.

A jak jinak ještě trénujeme paměť?

Pracují u nás kroužky anglického a německého jazyka, kroužek práce na počítači, senioři mají zdarma přístup na internet a pomocí software (CD) „Happy neuron“ hrami na počítači individuálně trénují nejen paměť, ale také např. pozornost, logické myšlení, slovní zásobu, prostorovou orientaci.

Ve spolupráci s Českou zemědělskou univerzitou v Praze u nás probíhají dva studijní programy virtuální U3V. V květnu jsme ukončili studium programů „Kouzelná geometrie“ a „Etika jako východisko z krize společnosti“, kdy senioři studovali na dálku prostřednictvím internetu. Od října budeme v tomto typu studia pokračovat v programech „Dějiny oděvní kultury“ a „Pěstování a využití jedlých a léčivých hub“. Probíhá také prezenční studium U3V ve spolupráci s Bankovním institutem – Vysokou školou Praha, a to program Finanční služby, kdy profesor studentům přednáší přímo v našem infocentru.

Samozřejmě procvičujeme také tělo – týdně máme tři hodinky cvičení seniorů (v pondělí a ve čtvrtek pro mladší nebo zdatnější seniory, ve středu pro starší nebo méně pohyblivé seniory).

A jak jsme získali lektory? Kromě lektorů univerzity třetího věku a trenérky paměti jsou to také senioři, se kterými jsme se seznámili při našich pravidelných měsíčních besedách a kteří jsou ochotni s námi v infocentru spolupracovat.

POINT 50+, o.p.s.
Ostružinová 3, Praha 10

Autobus č. 195, zastávka:
Poliklinika Zahradní město
Centrum je v přízemí panelového
domu za obchodem Tesco

tel.: 233 322 855

Vážení a milí, přijďte mezi nás a zapojte se do našich kroužků!

Zejména si Vás dovolueme pozvat ve čtvrtek 24. května v 15,00 hodin na besedu se zpěvákem, hudebníkem a nakladatelem Jindřichem Janem Krausem, která bude na téma „Pojďme mládnout smíchem“. Zazpíváme si a poslechneme krátké humorné příběhy.

Těšíme se na Vás.

Za kolektiv POINT 50+, o.p.s.
Bedřiška Mikundová

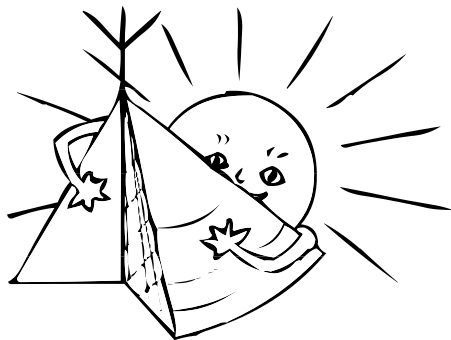
■■■ ...OD LÍDY

Děti,

kdyby se vás někdo zeptal, co je to pouť, určitě byste hned odpověděly – kolotoče, houpačky, ještě horská dráha, zmrzlina, perníky a balónky, prostě spousta atrakcí...

Zkuste se někdy zeptat babičky nebo dědečka, jak vypadala pouť, když oni byli malí. Nejspíš vám budou vyprávět, že to bylo úplně něco jiného než dnes. Putovali buď pěšky, vlakem či autobusem na místa, kde se nějakým způsobem projevila Boží láska, nějaké zázračné uzdravení. Cílem poutníků byly kláštery nebo kostely, hroby světců, apoštolů, mučedníků a svatyně Panny Marie. Lidé putovali, aby se blíže setkali s Pánem Bohem, modlili se, děkovali a prosili za pomoc a ochranu v těžkých situacích. Jistě znáte biblický příběh, jak i dvanáctiletý Ježíš putoval se svými rodiči do jeruzalémského chrámu (Lk 2, 41 – 52).

Na podobnou pouť přece chodíme každoročně i my. Koncem každého školního roku děkujeme za pomoc a ochranu Pánu Ježíši, který je jako malá vosková soška uctíván v kostele Panny Marie Vítězné na Malé Straně. Stojí nás to čas a trochu i námahu, přestože jedeme metrem nebo tramvají. Co asi prožívají poutníci z Japonska nebo Brazílie, kteří

k Pražskému Jezulátku putují opravdu z veliké dálky? Jak jinak, než že jim je i přes všechny cestovní problémy u Jezulátka dobře. Celý kostel je provoněn krásou Boží přítomnosti a modlitbami tisíců poutníků, kteří sem chodí od nepaměti děkovat za vyslyšené prosby a modlit se za sebe i své blízké.

V tomto čísle farního zpravodaje najdete pozvání ještě na další dvě pouti, jedna k Panně Marii do Polabí, druhá ke hrobu svatě Zdislavy, patronce rodin, do Jablonného v Podještědí. Sice bez kolotočů a houpaček, ale společně poputujeme blíže k Pánu Bohu. Udělejme si čas, máme za co děkovat, za co chválit, máme i za co prosit. Jako v té písničce – Za maminku, za tatínka budem děkovat, Pánu Bohu, který nás má rád.

■ ■ CO SE CHYSTÁ PRO DĚTI

■ První svatě přijímání a Dětský den

V **neděli 3. června** při mši svatě v 10.30 přistoupí řada dětí slavnostně k prvnímu svatému přijímání a odpoledne od 15 hodin všichni společně oslavíme Den dětí už tradičně hrami a soutěžemi. Tentokrát s filmem Saxana na hřišti Střední technické školy v Dubečské ulici, vchod na hřiště je malou brankou z ulice Krupská, proti lékárně. Nezapomeňte si vzít vhodnou obuv na fotbal, který jistě podpoří i zdatní tatínkové.

■ Pouť k Pražskému Jezulátku

V **pondělí 25. června** na poděkování za uplynulý školní rok. Od 16 hodin zde bude P. Karel Kočí sloužit děkovnou mši svatou. Sraz před farou v 15 hodin nebo v 15.50 před kostelem Panny Marie Vítězné v Karmelitské ulici. Návrat před faru kolem 18. hodiny.

■ ■ PRÁZDNINOVÉ AKCE PRO DĚTI A MLÁDEŽ

■ Letní přechod Beskyd

Neděle 29. 7. – neděle 5. 8. 2012.

Zveme mládež od 15 do 20 let na letní přechod Beskyd. Přihlášky jsou k dispozici v sakristii, nebo na webových stránkách farnosti. Vyplněné je odevzdejte nejpozději do neděle 17. června v sakristii.

Kryštof Suchý a Vojtěch Pleskot

■ 5. celostátní setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou

Úterý 14. 8. – neděle 19. 8. 2012.

Setkání je určeno pro mladé od 14 do 30 let, kteří chtějí prožít několik dní ve společenství mladých lidí. Podrobnosti a přihlášky na www.zdar2012.signaly.cz.

■ Letní dětský farní tábor

Pondělí 20. 8. – pátek 31. 8. 2012.

Na faře v Cizkrajově u Jindřichova Hradce. Přihlášky jsou v sakristii a na webových stránkách farnosti.

Barbora Tomková

■ ■ CO SE CHYSTÁ PRO FARNÍKY

■ Pleteme obinadla pro misie

Zveme vás k aktivní účasti na mezinárodní akci – pletení obinadel pro misie.

Jedná se o mezinárodní akci organizovanou Společností svatého Vincence z Paoly. Pleteme vrchní obvazy pro malomocné, které používají nejen při ošetřování ran, ale také pro uzdravené pacienty, zejména děti, jejichž zhojená pokožka je velmi slabá a citlivá.

Obvazy se pletou na jehlicích č. 2, začíná se na 30 ok a plete se stále hladce po obou stranách. Z jednoho klubička příze Sněhurka se uplete jedno obinadlo. Strojní pletení není vhodné, protože se při praní různě vytahuje. Věřící pletařky ukončí každý obvaz modlitbou za misie a pacienta, který ho bude používat. Modlitba je samozřejmě dobrovolná.

Upletené obvazy se odevzdávají neseprané, srolované. Každoročně se do Afriky a Indie z České republiky odesílá několik desítek tisíc obvazů.

Bližší informace u paní Ďuricové, tel. 220 802 461, která nabízí příze za velkoobchodní cenu, 20kč/kus.

■ ■ ■ FARNÍCI SE SVĚŘUJÍ

■ ■ MÁŠ CELIAKII? PŘESTĚHUJ SE DO STRAŠNIC!

Před několika lety jsem byla na semináři s P. Eliasem Vellou na Slovensku. Mnoho účastníků této akce se zde dotazovalo, jakým způsobem by bylo možné vyřešit přijímání Těla Páně v případě, že má člověk celiakii (nesnášenlivost lepku). Páter Vella neuvěřitelně trpělivě odpovídal na často se opakující dotazy na toto téma. Tehdy jsem moc nechápala, proč se na duchovním semináři dává tolik prostoru diskuzím o lepku. Domnívala jsem se, že se jedná o pár alergiků, kteří zveličují své problémy.

Půl roku po této akci mně bylo lékaři sděleno, že celiakii trpím i já a že okamžitě musím nasadit přísnou doživotní bezlepkovou dietu. Na tuto nemoc totiž neexistuje žádný lék, lepek se musí ze stravy stoprocentně navždy vyloučit! Lékař mi také vysvětlil, že se nejedná o alergii, ale že si již nikdy (!) nebudu moci vzít obyčejné pečivo – rohlík, krajíc chleba, sušenku, koláč, že musím zkoumat složení všech potravin, které chci konzumovat, jelikož je lepek i ve zmrzlině, cukrovinkách, tatarce, hořčici, kečupu, uzeninách, pomazánkách, čokoládě, atd. Okamžitě jsem si vzpomněla na seminář a velmi rychle jsem pochopila, s jakými problémy se musí celiak každý den vypořádat. Kdybych nezažila na vlastní kůži, co dieta obnáší, nepochopila bych.

Díky Bohu jsou však mezi námi tací, kteří to chápou, jako například naše pastorační asistentka Lída. Přestože v našem kostele není celiaků zrovna mnoho, letošní misijní koláče upekla i v bezlepkovém provedení (stačilo jí jen dodat mouku). Jak úžasné! Udělala mi obrovskou radost!

Došla jsem k závěru, že náš strašnický kostel je opravdu výjimečný. Podávání bezlepkových hostií je zde již po delší dobu vyřešeno (zásluhou P. Balíka), misijní bezlepkové koláčky od Lídy jsou úžasné a přímo naproti kostelu je jediná bezlepková palačinkárna a kavárna v Praze (Mlsná Žirafa).

Není to skvělé? Doporučuji všem „katolickým celiakům“, aby se přestěhovali do naší farnosti.

DŠ

■ ■ NÁDVOŘÍ POHANŮ

Dovolte, abych se s vámi podělila o zážitek z postní obnovy dne 17. 3. 2012, která se konala ve farním klubu u Panny Marie Sněžné, pod záštitou Unie katolických žen. Duchovním průvodcem byl docent ThDr. Jiří Skoblík, který asi před 40 lety působil též v naší farnosti. Téma bylo velmi zajímavé: *Nádvoří pohanů*. Pan profesor nám hned v úvodu řekl krásný vtip a o ten se chci s vámi dnes podělit.

Když 22 čerstvých kardinálů, mezi kterými byl i Dominik Duka, po předání kardinálských klobouků děkovalo Svatému otci, tak si zvolili mluvčího kardinála z New Yorku a ten pak ještě, aby situaci odlehčil a dal tomu trochu humoru, oslovil papeže: „Svatý otče, dovolte, abych Vám představil zde přítomnou maminku, tedy mou maminku, které je 84 let a navrhuji zároveň, abyste, Svatý otče, jí jmenoval čestnou první dámou kardinálského sboru.“ Papež neztratil hlavu a velmi bystře kontroval „no víte, vaše eminence, když se tak dívám na vaši maminku, tak bohužel budu muset říci ne, z toho důvodu, že mi připadá příliš mladá, vypadá mladě.“ Načež maminka s proříznutou pusou Američanky odpověděla: „A Svatý otče, je toto neomylný výrok nebo ne.“

Lidmila Rajbrová

■ ■ ■ KNIŽNÍ OKÉNKO

Milí čtenáři, milé čtenářky. Přidržíme-li se liturgického kalendáře, podle kterého vám představujeme knihy duchovní četby, zjistíme, že první velkou událostí, která nás v tomto období čeká, je slavnost Seslání Ducha svatého. Nechme promluvit Katechismus katolické církve, který o tomto dni krásně rozjímá:

„V den letnic (po skončení sedmi velikonočních týdnů) se naplňuje Kristova velká noc sesláním Ducha svatého: ten se projeví, je dán a sdělen jako božská osoba: Kristus Pán ze své plnosti štědře vylévá Ducha. (KKC 731) Duch svatý připravuje lidi, předchází je svou milostí, aby je přitahoval ke Kristu. Zjevuje jim vzkříšeného Pána, připomíná jim jeho slovo, otevírá jim ducha k chápání jeho smrti a vzkříšení. Zpřítomňuje jim Kristovo tajemství, především v eucharistii, aby je smířil a uvedl do společenství s Bohem, aby přinášeli hojné ovoce (KKC 737).“

Ve farní knihovně se lze s Duchem svatým osobně setkat hned dvojnásobně. Pokud bažíte po duchovní četbě, ale nemáte ponětí, po které knize sáhnout, je záhodno prosit o pomoc právě třetí božskou osobu, Ducha svatého, který (navštívíte-li knihovnu osobně) obrátí váš zrak jistě správným směrem a pomůže v našich regálech najít to pravé čtení pro vás (máme vyzkoušeno:-)). Pokud se s Duchem svatým teprve „oťukáváte“, nabízí farní knihovna spoustu zajímavého a poučného čtení, které vás s Duchem svatým v teorii i praxi seznámí.

„Mluvit nebo psát o Duchu svatém je vždycky dobrodružství“, říká Elias Vella, františkán, exorcista a exercitátor, autor knihy **Duch svatý – pramen života** (v knihovně najdete pod číslem T 69). Přesto si myslí, že mnohem lepší, než o něm mluvit, psát (nebo číst) je zažívat ho ve svém životě. Početné zkušenosti z mnoha jeho seminářů o Duchu svatém ho však přesvědčily, že zprostředkování a sdílení zážitků s Duchem svatým může mnoha lidem pomoci nalézt vlastní cestu k osobnímu, opravdovému a živému vztahu

k Duchu svatému. Podobnou zkušenost má i další průvodce duchovními cvičeními, francouzský kněz Jacques Philippe, který zpočátku vůbec nepomýšlel na to, že by mohl psát knihy. Až kontakt s lidmi, rozhovory, duchovní doprovázení a vedení duchovních cvičení mu pomohly pochopit, jak Bůh působí v srdcích, s jakými obtížemi jsou lidé konfrontováni, a co by jim tedy mohlo konkrétně posloužit, aby s důvěrou vytrvali v životě víry, nenechali se zastavit potížemi a pokušeními, s nimiž se setkáváme všichni. Sám Duch svatý ho jistě vedl, když sespisoval své praktické, jednoduché, svěží a přehledné knihy o duchovním životě, ze kterých vybíráme tu s názvem **Ve škole Ducha svatého** (A 194). Jak se otvírat Duchu svatému, jak pozorně rozeznat, přijímat a konat, co Duch svatý vnuká, to nás autor učí svěží a přehlednou formou především na základě zkušeností velkých duchovních osobností církve.

Věřím v Ducha svatého (T 57), to vyznáváme každou neděli v Credo při mši svaté. S Josefem Dolistou, profesorem dogmatiky a autorem stejnojmenné knihy, se můžeme vzdělat především na poli biblických základů nauky o Duchu svatém. Naproti tomu kniha Meinrada Gyra se vydává stezkou získávání praktických zkušeností s Duchem svatým. Nabízí nám spojení duchovních cvičení svatého Ignáce se zkušenostmi ze seminářů charismatické obnovy ve spisku **Obnovte se v Duchu** (A 89), který může posloužit jako pracovní pomůcka k seminářům nebo jako průvodce osmi dny ticha a modlitby tomu, kdo chce i mimo tyto kurzy osobně najít přístup k tomu, co je v obnově z Ducha svatého podstatné. Charismatická obnova, o jejíž seminářích je výše řeč, je součástí obnovného proudu, procházejícího napříč církvemi a denominacemi minimálně od počátku dvacátého století. Osobní zkušenost s Duchem svatým je v charismatické obnově nazývána křest Duchem svatým nebo hlubší vylití Ducha svatého.

„Duch vane, kam chce.“ (J3,8) Tento biblický verš nás přivádí ke knize s názvem **Strategie Ducha? – Výzva obnovných hnutí pro tradiční církve** (F 208). V anotaci knihy se trefně píše: *„Pro římské katolíky je záhadou, proč rostou nekatolická letniční hnutí s takovou vitalitou. Pro nekatolické letniční je naopak záhadou, jak může být katolická církev, s jejímž učením se v tolika bodech neshodnou, natolik pravověrná ve svém vyznání Krista. Nejen o těchto ‚záhadách‘ pojednává tato kniha.“* „Pouze Peter Hocken – autor ‚Strategie Ducha?‘ má takové znalosti, že dokáže podat syntézu obnovných hnutí jak církve katolické, tak i pravoslavné a protestantismu až po nejnovější charismatické proudy“, prohlásil po přečtení knihy jeden zahraniční katolický biskup. *„Mnohá léta se tento katolický kněz, historik a teolog pohybuje na poli ekumenismu a zkoumá napříč denominacemi projevy Božího jednání, obnovná hnutí či ‚Boží překvapení‘, jak je rád nazývá on sám. Věnuje se tématu, jímž pokud se někdo zabývá, činí tak většinou v rámci své vlastní církve nebo církvi věroučně nejbližších. Příslušníkům té které křesťanské církve bývá málo známa historie jiné části křesťanského spektra. A vůbec nejobtížnější bývá připustit si, že i ‚za naším plotem‘ Duch Boží koná své dílo, a mnohdy velmi významné,“* dodává Kateřina Lachmanová ve své recenzi k této knize.

Vedení Duchem svatým, chtěli bychom jistě být, ať už se hlásíme k jakékoliv církvi či hnutí. **Vedení Duchem svatým** (A 443), to je také název souboru kázání kardinála Journeta, kterými směřuje naši pozornost k základním pravdám křesťanské existence: k božským ctnostem, darům Ducha svatého a přebývání Trojice v duši věřícího.

Dary Ducha svatého jsou dle KKC *„oporou mravního života křesťana, trvalými dispozicemi uzpůsobujícími člověka, aby byl ochoten jednat podle hnutí Ducha svatého.“*

(KKC 1830). Katechismus vypočítává sedm darů Ducha (moudrost, rozum, rada, síla, umění, zbožnost a bázeň Boží). **Dary Ducha svatého** (A 223) je také název knihy, kterou v knihovně ke čtení nabízíme. Hans Buob, autor knihy, by nás však mohl překvapit, pokud bychom v této knize hledali například rozbor výše zmíněných darů (to najdeme spíše ve zmiňovaných knihách kardinála Journeta nebo J. Philippa). Hans Buob se zabývá spíše obecně dary – charismaty – především v souvislosti se službou druhým a s budováním a vedením živého společenství, ve kterém Bůh dary Ducha hojně rozdává: „*Dary Ducha svatého neslouží pouze osobnímu posvěcení, ale jsou dány především ke službě při budování společenství...! Musí nám být jasné, že dary Ducha jsou velice rozmanité a zároveň jednoduché a prosté. Mnohdy ani na první pohled nepředpokládáme, že jde vlastně o dar Ducha. Často jsou to mohutné a mocné věci, jež Bůh působí právě skrze pokoru, nepatrnost a prostotu. Proto je třeba vzájemně si pomáhat a povzbuzovat se k vyjádření konkrétních podnětů. K tomu však potřebujeme společenství, v němž si to můžeme dovolit...“.*

Další kniha tohoto autora **Dar rozlišování Duchů** (F 242) se zabývá darem, který má podle slov P.Vojtěcha Kodeta „*výsadní postavení mezi charismaty* (dary Ducha svatého tak, jak je chápou charismatická obnovná hnutí – např. dar prorocství, jazyků, služby apod). *Ostatní charismata jsou na něm v jistém smyslu závislá, protože bez něj bychom dost dobře nevěděli, které dary jsou skutečně od Boha a které jsou jejich falzifikáty. Dary Ducha totiž dokáže dobře imitovat Boží nepřítel, ale i člověk ve snaze upoutat na sebe pozornost dokáže být docela schopný a vynalézavý. Potřebujeme tedy rozlišovat.*“¹ Tato kniha nás seznamuje nejen s darem rozlišování, ale v první části se samotnou třetí Božskou osobou a jako „cenný bonus“ nabízí také pozoruhodného a velmi čtivého „průvodce“ (či rozbor) slavení eucharistie, po jehož přečtení začnete mši svatou vnímat novými očima a na nejbližší bohoslužbu se budete vysloveně těšit.

Z knihy Hanse Buoba nabitě moudrými myšlenkami využijeme ještě jeden citát: „*Je důležité rozpoznat, že rozhodující je ovoce Ducha. Toto ovoce dozrává na jednotlivých stupních duchovního života. Ovoce Ducha je pokoj a radost. Je trvalé, stále sílí a mohutní. Ovoce Ducha je poznávacím znamením skutečné svatosti; dary Ducha naopak žádným znamením svatosti nejsou.*“ Je tedy lepší toužit po darech Ducha nebo po jeho ovoci? **Ovoce Ducha** (G 90), brožurka z řady biblického studia (určená pro jednotlivce i skupinky) Hazel Offnerové pomáhá postavit náš život na Božím slově a konkrétně v tomto devátém díle nás vede na hlubinu „*dokonalostí, které v nás Duch svatý utváří jako prvotiny věčné slávy*“ (definice ovoce Ducha podle KKC,1832).

Klasickou perličkou na závěr nabídek četby o Duchu svatém je jistě encyklika Jana Pavla II. o Duchu svatém v životě církve a světa **Dominum et Vivificantem** (J 86).

Jak jsme v úvodu knižního okénka již zmínily, při výběru knih, které vám jako tipy na duchovní četbu vybíráme, se přidržujeme událostí z liturgického kalendáře. Než se dočkáte dalšího vydání farního zpravodaje, uplynou čtyři měsíce, a právě ze svátků a slavností těchto následujících měsíců se při výběru knih chceme jako vždy inspirovat. Ale považte, za ony čtyři měsíce je v kalendáři jmenováno na 140 svatých, dále několik blahoslavených a ctihodných osob církve, téměř desítka dní ke cti Panny Marie a několik slavností. Je těžké

1 <http://www.pastorace.cz/tematicke-texty/dar-rozlisovani-vojtech-kodet.html>

vybrat třeba jen několik životopisů, když naše farní knihovna má k mnoha světcům těchto dní „co nabídnout“.

Nabídku „hutné“ biografické četby jsme se rozhodly ponechat pro dlouhé zimní večery (které jsou pro nějaký čas již, doufejme, za námi) a chceme využít nástupu slunných jarních dní a vlahých letních podvečerů jako záminku nabídnout vám něco málo přímo z tvorby svatých, ze které můžete moudra, modlitby nebo rady duchovního vedení jen lehce uzobávat, aniž by váš duchovní život byl ochuzen. Bez povšimnutí jsme pak rozhodně nenechaly tři červnové slavnosti, respektive literaturu s ní spojenou, a dále dva červnové svátky rodinné.

Začneme ale nabídkou pro poslední květnové dny: již od zítřka (pondělí 21.května) je vhodný čas začít listovat útlou brožurkou devítidenní pobožnosti **Se svatou paní Zdislavou** (R 116) od Zdeňka Fišera, neboť její osobnost si církev připomíná právě za devět dní, 30. května. „*Devět dní po Nanebevstoupení Páně čekali apoštolové v modlitbách na příchod Ducha svatého. Je to doba, kterou potřebuje lidské srdce, aby se otevřelo Božímu působení, aby dokázalo přijmout vláhu Boží milosti*“, píše se v úvodu brožury. Tuto nověnu je však možné konat během roku kdykoli, a prostrídat ji s druhou částí brožurky, která nabízí (opět v devíti dnech) otázky k zamýšlení nad naším životem - takové neotřelé zpovědní zrcadlo.

Květen je znám jako měsíc Panny Marie a „lásky čas“. Je-li máj lásky čas, jak potom teprve nazvat měsíc červen, ve kterém slavíme hned tři slavnosti plné lásky: 3. června Slavnost Nejsvětější Trojice, 7. června Slavnost Těla a Krve Páně, 15. června Slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova. Jsou to slavnosti nabitě a přetékející láskou a milostí, Láskou Boha ke svému stvoření.

Ve spiscích zakladatele Kongregace Nejsvětější svátosti je červen představen jako **Měsíc Nejsvětější svátosti** (F 131). Stejně se pak nazývá soubor rozjímání, která autor, sv. Petr Julián Eymard uvádí slovy: „*Mnohé nábožné duše zasvěcují měsíc červen božskému Srdci Páně. My jej chceme zasvětit Nejsvětější svátosti...Je zcela správné uctívat Srdce Páně jako sídlo nekonečné lásky Pána Ježíše k nám, avšak ctitelé Nejsvětější svátosti dobře udělají, budou-li je ctít v Nejsvětější svátosti. A kde pak jest skutečně a podstatně živé Srdce Pána Ježíše, ne-li v Nejsvětější svátosti a v nebi...? Vynasazíte-li se soustředit svou četbu, své prosby, city, úkony ctností na Nejsvětější svátost, odnesete si na konci měsíce beze vší pochyby nějaké veliké vítězství nad sebou: vaše láska k Ježíši ve Velebné Svátosti vzroste a milost bude u vás působivější*“. Tato brožura nás provází celým měsícem, shrnuje doporučení pro plodné prožití těchto třiceti dní, na každý den nabízí rozjímání a příklady světců, kteří Ježíše Krista v Nejsvětější svátosti milovali a následovali ho.

„*Duše člověka, který přijímá Eucharistii, se stává nebem Nejsvětější Trojice: V takové duši jako v nebi vyslovuje Otec své věčné Slovo, plodí svého Syna, ve kterém má zalíbení...v takové duši si Otec a Syn vyměňují svou vzájemnou něžnou lásku, drží se v tomto těsném živém obětí, spojení nevýslovným polibkem, jejich láska vydechuje žhavým vánkem plamenný Proud, jímž je Duch svatý. Od Nejsvětější Trojice k svatému přijímání je cesta, kterou kráčí Kristus, aby vykonal dílo rozlité Božského života. Sestupná cesta lásky k člověku, aby mohl dojít spásy. Od svatého přijímání k Nejsvětější Trojici je cesta, kterou musí kráčet očištěn a obcerstven člověk ve spojení s Kristem, aby došel účasti na nekonečných dobrech. Cesta vystupující od lásky lidské k lásce Boha, jenž přitahuje duši k nevyčerpatelnému štěstí blaživého patření*.“ Knížka M. V. Bernadota **Eucharistií k Nejsvětější Trojici** (A 337), ze které jsme právě citovali, bude pokladem pro všechny, kteří se (navzdory češtině z roku

1935) chtějí ponořit do tajemství eucharistického spojení, jeho trvání, udržení, zdokonalení a v neposlední řadě do cíle spojení Krista a člověka v Eucharistii, o kterém se zde pojednává.

Eucharistické klanění je podobně jako slavení mše svaté pokračováním velikonočního setkání s Ježíšem Kristem, který vstal z mrtvých, který žije a který je zde. Knížka P. Lea Kuchaře **Vždyť jsem to já – rozhovory s Pánem Ježíšem před svatostánkem** (A 354) obsahuje přebohatou sbírku podnětů a návrhů k rozhovorům s Ježíšem, který je zcela, pravdivě a podstatně přítomný ve svátosti oltářní, jak nám také připomíná zmíněný svátek Těla a Krve Páně.

Na slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova se lze připravit konáním novény – čtením rozjímání a modlitbami uvedenými v **Devítíkníku k Srdci Páně** (R 96) sv. Alfonse M. z Liguory. Mnohé ctitele Nejsvětějšího Srdce Ježíšova však vede jejich láska k tomu, aby v duchu smírného dostiučinění konali nejen jednotlivé modlitby či skutky, ale aby Mu obětovali na smír celý život bez výhrady, aby se tedy obětovali jako smírné oběti jeho Nejsvětějšího Srdce. Nepředstavujme si ovšem pod touto obětí celoživotní posty o chlebu a vodě, důtky a bičování či bezesné noci probdělé na kolenou. Praktická kniha M. Schmida **Vrchol úcty k Srdci Ježíšovu** (A 420) nás vede k podstatě smírných obětí, k jejich úkolům a prostředkům jako jsou (navzdory našim leckdy divokým představám) tak „obyčejné věci“ jako modlitba, svaté přijímání, návštěvy Nejsvětější svátosti, trpělivost a oddanost v každodenních povinnostech, láska k bližnímu, ovládání vášní aj. P. Grout praví: „*Přiznávám se, že v svátosti neznám nic většího než věrnost v maličkostech, nic nestojí tolik námahy.*“ Závěr knihy nás vede do „tajů“ života v Boží přítomnosti a vypočítává bohaté ovoce smírných obětí. „*Obětovat se na smír je jistá, krátká a nejlepší cesta k dokonalosti.*“

Tolik ke slavnostem církevním. Každá rodina může během června oslavit také dva svátky „rodinné“. 1. červen, den dětí, může být rodičům inspirací pro to, aby sáhli po útlé knížce R. Campbella **Potřebuji Tvou lásku** (V 14), která výstižně odpovídá na otázku všech milujících rodičů – co je tím nejdůležitějším, co mohou dát svým dětem? Kontakt očima, fyzický kontakt, soustředěná pozornost, kázeň...myslíte si, že existují podstatnější způsoby, jak dětem vyjádřit bezpodmínečnou lásku? To jste pak nečetli tuto knihu.

Den otců, slavený třetí červnovou nedělí, bývá oproti svátku matek dnem poněkud opomíjeným, což si tatínci rozhodně nezaslouží. Proto jsme v knihovně našly několik publikací, kterými bychom rády všechny mužské rodiče podpořily a „obdarovaly“.

Objevit skrytou krásu a potřebnost mužského přístupu k výchově mohou otcové pomocí knihy italského psychologa a psychoterapeuta Osvalda Poliho **Srdce táty** (V 87). Z dalších dvou knih může pro muže plynout obdarování především tehdy, přečtou-li si je jejich ženy. „*Nejkrásnější dárek, který můžete svému manželovi dát, je říct mu, že ho potřebujete, abyste byla šťastná*“, píše se na přebalu knihy Huguese Dolliého **Ženy, milujte své muže!** (V 68). Vtipně a čtivě nás provádí světem mužské práce, sexuality, víry, každodenním životem a otcovstvím a tuto pouť zakončuje ve „škole Marie a Josefa“.

Síla manželčiny modlitby (V 95) se jistě projeví v životě každého muže, za kterého se bude jeho žena modlit třeba na základě inspirace z knihy Stormie Omartianové, ve které autorka za velmi povzbudivým úvodem nabízí řadu modliteb, které mohou proměnit snad každou oblast manželova života (od sféry sexu a něžnosti, přes finanční situaci a život víry až po všechny druhy vztahů). **Dobrá zpráva o sexu a manželství** (V 89) je obsažena ve stejnojmenné knize Christophera Westa, uznávaného popularizátora Teologie těla Jana

Pavla II. Dobrou zprávou také je, že četbou této knihy se mohou manželé společně zajímat nejen o to, jak v současné době katolická církev chápe lidskou tělesnost, sexualitu a manželství, čímž jistě naplní požadavek vzdělávání se v oblasti víry i svátosti, kterou si v církvi navzájem udělili, ale velmi čtivou formou se otevřeně dozvědí odpovědi i na ty nejintimnější otázky a mohou si být jisti, že je dostávají přímo z pramene učení katolické církve. Kniha je vedena formou otázek a odpovědí. Možná máte chuť spolu s fiktivním tazatelem namítnout: „*Církev by se měla věnovat náboženským otázkám a nelézt lidem do ložnice.*“ Na to autor knihy odpovídá: „*Když církev hovoří o sexu, věnuje se ‚náboženským otázkám‘. Sex je náboženská událost. Když podle Jana Pavla II. mluvíme o velikém tajemství svátosti manželství, týká se naše řeč celého díla stvoření a vykoupení. Když se manželé stávají ‚jedním tělem‘, činí ze sebe a své rodiny domácí církev, miniaturu církve. Církev proto nikomu neleze do ložnice. Křesťanští manželé berou církev s sebou do ložnice sami. Sex je posvátný – je svatý – a to mnohem víc, než by si naše hříchem zraněné touhy někdy přály...“ V Dopise rodinám papeže Jana Pavla II. dokonce stojí, že když neporozumíme pravdě a smyslu naší sexuality, nemůžeme pochopit křesťanství. A je především na rodičích, jak křesťanství pochopí a jak předají svou víru dětem dál.*

Abychom dodrželi slib, že nabídneme i literaturu vhodnou třeba jen k duchovnímu „uzobávání“ (od Dobré zprávy se totiž možná neodtrhnete, dokud ji „neslupnete“ až do konce), doplňujeme naši nabídku dvěma knihami Josemaria E. de Balaguera, na kterého církev pamatuje 26. června. Soubor téměř pěti desítek hesel (např.: modlitba, čistota, umrtvování, pokání, pochybnosti, svatost, Panna Maria, církev, mše svatá, víra, pokora, poslušnost, zkoušky, Boží vůle, sláva Boží aj.) rozvinutých v devíti stech devadesáti devíti myšlenkách v knize **Cesta** (A 168) uvozuje sám autor těmito slovy: „*Čti tyto rady pomalu. Rozvážně se probírej jejich obsahem. Nepovím ti nic nového, jenom vzbudím tvou paměť, aby v ní vznikla myšlenka, která se tě hluboce dotkne. Tak zlepšíš svůj život a nastoupíš cestu modlitby a lásky.*“ Podobně je tomu s druhým souborem Balaguerových myšlenek sebraných v knize **Výheň** (A 389), která se zabírá hesly jako osvícení, boj, porážka, znovu do boje, vzkříšení, vítězství, práce, zkouška ohněm, úroda, či věčnost.

1. srpna slaví církev svátek „nejvýznačnějšího a nejmírnějšího“ mezi morálními teology, zakladatele redemptoristů, přesněji Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele, sv. Alfonse Maria de Liguori, o kterém byla již jednou zmínka. Na tomto místě nabízíme ochutnávku z nejnovější ediční řady A.M.I.M.S. (Apoštolátu P. Marie Neposkvrněné – Matky Naděje), který nabízí kvalitní, srozumitelné a levné brožurky k vlastní četbě i misijní činnosti. První knížečka z nové řady „A.M.I.M.S. M“ již nemá „brožurkovitý“ vzhled a nabízí světcův **Návod na dobrý život**. „*Pokud si čtenář osvojí důležité zásady, které nám jsou zde nabízeny*“, píše se v úvodu, „*nalezne nejen pokoj srdce a objeví hluboký smysl svého života, ale bude moci úspěšně duchovně růst*“. „*Dvě nejdůležitější milosti, po kterých máme toužit, je růst lásky k Bohu a milost vytrvalosti*“, říká sám svatý Alfons a jeho Návod nám k tomu může velmi dopomoci. Jelikož tento světec nebyl pouze horlivým knězem, biskupem, kazatelem a zpovědníkem, ale také autorem více jak stovky náboženských spisů adresovaných lidem různých vrstev, dovolujeme si z jeho tvorby nabídnout ještě alespoň jednu knihu, která nás uvede do účinného prostředku k dosažení věčné spásy a všech milostí, které si od Boha žádáme. Co že je tímto „kouzelným“ prostředkem? Nic prostšího a zároveň výsadnějšího nežli **Modlitba** (R 89). „*K tomu, abychom konali dobro, abychom přemáhali pokušení, jednali čestně, zachovávali všechny příkázání a rady, nestačí jen*

osvícení, naše úvahy a předsevzetí. Potřebujeme především bezprostřední pomoc Boží. Tu nám však Pán neposkytne, nebudeme-li vytrvale prosit, modlit se... Abychom si zamilovali tento mocný prostředek naší spásy, je třeba uvážit, jak je modlitba potřebná i způsobilá opatřit nám všechny milosti, které si od Boha vyprošujeme.“ V první části knihy se tedy hovoří o nutnosti a hodnotě modlitby, jakož i o podmínkách její účinnosti u Boha. „Ve druhé části ukážeme, že milost modlitby dostávají všichni a proto pojednáme o tom, jak milost působí“, slibuje svatý Alfons. Kdo se samotným světcem nechá tímto úvodem zlákat k četbě celé knihy, jistě bude ve svém modlitebním úsilí jeho myšlenkami velmi podpořen, jistě i pro vyslyšení jeho modlitby, která je sepsána na první stránce této knihy: „*Vtělené Slovo, tys obětovalo krev i život za to, abys našim modlitbám dobylo – podle svého slibu – takovou sílu, že jimi lze dosáhnout všeho, oč žádáme. My se však o svou spásu staráme tak málo, že se nám o potřebné milosti nechce ani prosit. V modlitbě jsi nám dal klíč ke všem božským pokladům, my se však nemodlíme a zůstáváme dále chudáky! Pane, osvět nás a dej nám poznat, jak velikou cenu mají u tvého věčného Otce naše prosby, přednášíme-li je ve tvém jménu a pro tvoje zásluhy. Zasvěcuji ti tuto svou knížečku. Požehnej jí a učiň, aby si všichni, kterým se dostane do ruky, nastálo zamilovali modlitbu a nadchli pro ni druhé, aby všichni využívali tohoto mocného prostředku ke své spásě.*“

Poznej Slovo. Miluj Slovo. Žij Slovo. Hlásej Slovo. To je životní ideál Matky Terezy. Církev na ni pamatuje 5. září a my pamatujeme na vaši potřebu každodenního duchovního osvěžení a povzbuzení nabídkou knihy **Matka Tereza – Myšlenky na den** (A 284).

„Úplné odevzdání se Bohu se musí projevit v maličkostech i ve velkých věcech. Neznamená to nic jiného než prosté slovo: **Ano, přijímám VŠE, co dáváš, a dávám ti VŠE, co si bereš.** A to je velmi jednoduchá cesta ke svatosti.“
Bl. Matka Tereza

■ ■ ■ SLOVO NA ZÁVĚR

Co se narodilo z těla, je tělo; co se narodilo z Ducha, je duch. Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se znovu narodit.“

Evangelium Jana 3,6-7

- **Jeho přítomnost** – jako toho, který byl ukřižován, žije, přistupuje k lidem a oslovuje je;
- **Jeho aktivitu** – ve své moci osvětluje, oživuje, proměňuje - burcuje z netečnosti, probouzí naše chápání, napomíná a utiňuje výčitky svědomí, podporuje v tísní, posiluje ke spravedlnosti, zmocňuje k jednání;
- **Jeho slávu** - zjevuje Ježíše a pravdu o Něm a Jeho díle, - osvětluje lidská srdce, (otevívá možnost přijmout, vidět, ...);

Duch svatý sám ustupuje do pozadí. Jeho služba ve vztahu k Ježíši je **službou „reflektoru“ osvětlujícího nám lidem Krista**. Nechce upozorňovat na sebe, ani mít s námi přímý vztah jako máme s Otcem a Synem. Jeho úlohou i Jeho radostí je rozšířit naše společenství s nimi oběma oslavováním Syna naší vírou a vydáváním svědectví o našem přijetí skrze Syna do Otcovy rodiny. Každý křesťan má Ducha svatého od chvíle, kdy uvěřil - člověk obdrží Ducha tím, že přijme Krista.

(Sk. 2,38 –39)

Duch svatý v lidském nitru „pracuje“:

- působí **znovuzrození** – duchovní probuzení,
- ujišťuje – vydává vnitřní utvrzení, naplňuje radostí, probouzí důvěru,
- proměňuje charakter člověka,
- uvádí do služby – působí obdržení a rozvoj duchovních darů;

Duch svatý slyší, mluví, vydává svědectví, usvědčuje, oslavuje Krista, vede, uvádí, učí, přikazuje, zabraňuje, žádá, dává promlouvat, pomáhá, přimlouvá se a sám volá k Bohu v modlitbách volajících „*lkáním nevyslovitelným*“. Je možné mu lhát a zarmoutit ho. Duch svatý je „*plachý jako holubice*“ – každý projev hříchu ho zarmucuje, udušuje, umlčuje a vzdaluje od nás.

Je dáno zaslíbení, že sám Duch sv. usvědčuje z hříchu a ukáže, v čem je spravedlnost a soud. (J. 16,8) a že Duch zmocňuje učedníky ke svědectví o svém Pánu. To jsou Jeho hlavní zájmy, jimiž uskutečňují své poslání oslavit Pána Ježíše Krista.

*Sláva Otci i Synu i Duchu svatému,
jako byla na počátku i nyní i vždycky a na věky věků.
Amen.*

Sestup na nás Duchu svatý a utvoř si v našich srdcích přibýtek.

Budiž veleben!

Duchu svatý, jenž jsi s Otcem i Synem uctíván, nauč nás žít ve stálé přítomnosti Boží.

Budiž veleben!

Duchu svatý, jenž sídlíš v srdci Božího Syna, nauč nás poznávat tě a milovat.

Budiž veleben!

Duchu svatý, nauč nás žít v odevzdanosti a nezdolné důvěře v Boha.

Budiž veleben!

Duchu svatý, zapal v našich srdcích oheň své lásky.

Budiž veleben!

Duchu svatý, tajemná holubice, nauč nás chápat Písmo svaté.

Budiž veleben!

Duchu svatý, nauč nás správně se modlit.

Budiž veleben!

Duchu svatý, jenž mluvíš ústy proroků, nauč nás žít v pokoji a míru duše.

Budiž veleben!

Duchu svatý, ohnisko láskou planoucí, nauč nás žít moudře a trpělivě.

Budiž veleben!

*Duchu svatý, všemi dary vládnoucí, nauč nás žít v pokoře a skromnosti.
Budiž veleben!*

*Duchu svatý, jehož pokladnice přetékají, nauč nás chápat cenu utrpení.
Budiž veleben!*

*Duchu svatý, jehož pokladnice jsou bezedné, nauč nás správně využívat drahocenný čas.
Budiž veleben!*

*Duchu svatý, z jehož pokladů neubývá, chraň nás veškeré nelásky a pýchy.
Budiž veleben!*

*Duchu svatý, jehož bohatství nikdo nespočítá, nauč nás čelit zbytečným myšlenkám a představám.
Budiž veleben!*

*Duchu svatý, dárce darů přemnohých, nauč nás vyhnout se planým činnostem a marným řečem.
Budiž veleben!*

*Duchu svatý, z jehož plnosti jsme všichni obdrželi, nauč nás mlčet i co máme mluvit v pravý čas.
Budiž veleben!*

*Duchu svatý, láska věčná, nauč nás, abychom dávali dobrý příklad.
Budiž veleben!*

*Duchu svatý, dobroto neskonalá, dej nám vytrvalost v dobrém.
Budiž veleben!*

*Duchu svatý, sladký utěšiteli, nauč nás správně jednat s lidmi.
Budiž veleben!*

*Duchu svatý, milý duší přáteli, nauč nás nikoho neposuzovat a křivdy zapomínat.
Budiž veleben!*

*Duchu svatý, světlo duší blažící, nauč nás vidět potřeby druhých, abychom nezanedbávali dobré skutky.
Budiž veleben!*

*Duchu svatý, otče ubohých, osvěcuji nás, v čem chybujeme.
Budiž veleben!*

*Duchu svatý, jenž konáš v duších zázraky, veď nás bdělostí k dokonalosti.
Budiž veleben!*

*Duchu svatý, jemuž není nic tajno, nauč nás unikat osidlům ďáblovým.
Budiž veleben!*

*Duchu svatý, jenž znáš budoucnost vesmíru, pomoz nám, abychom se vymanili z područí těla, světa a ďábla.
Budiž veleben!*

*Duchu svatý, jenž znáš i budoucnost naši, svěřujeme do Tvé ochrany a péče i svoje rodiny, přátele, dobrodince a všechny lid.
Budiž veleben!*

Duchu svatý, veď nás svým světlem, naplňuj nás svou útěchou, a uč nás žít ke slávě Boží, skrze Krista, našeho Pána.

Amen.

■ ■ ■ PROGRAM FARNOSTI

Bohoslužby v našem kostele	pondělí – pátek	18.00
	sobota	7.00, 18.00
	neděle	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Společná modlitba růžence	½ hod. před mší svatou (mimo neděle v 10.30)	
Živý růženec	každé první pondělí v měsíci po mši sv.	
Příležitost ke svátosti smíření	hodinu před každou mší sv. nebo dle domluvy	
Adorace	každý třetí pátek v měsíci po mši svaté	
Modlitební skupiny	Společenství matek	pondělí po mši sv.
	Společenství Effatha	čtvrtek 19.00 – 21.00
	Mariina Legie	pondělí 19.00
	Lectio Divina	jednou v měsíci dle ohlášek
Přednášky o sociální nauce církve	druhá středa v měsíci od 19.00	
Biblická hodina	první středa v měsíci od 19.00	
Setkání nad Katechismem	ostatní středy v měsíci od 19.00	
Výuka náboženství	předškolní děti	úterý 16.00
	1. třída	pondělí 16.00
	2. – 3. třída	úterý 16.00
	4. – 6. třída	středa 16.00
Mládež	biřmování – příprava	středa od 19.00
	ostatní	úterý po mši sv.
Příprava dospělých na křest	pondělí večer a dle dohody	
Příprava dětí ke svatému přijímání	od jara v pátek odpoledne spolu s rodiči	
Setkání ministrantů	jednou za měsíc dle ohlášek	
Farní charita	poslední úterý v měsíci po mši sv. v učebně	
Farní knihovna půjčuje	středa	16.45 – 17.45
	neděle	10.00 – 11.30
		8.00 – 11.45 (farní kavárna)
Skupina KAAOKAZHATIA	zkoušky v neděli od 9.30; doprovází dětskou mši sv.	
Chránový sbor Cantus amici	zkoušky v pondělí od 19.30	
Mateřské centrum	Pondělí a středa od 9.30	
Setkání rodin a manželských párů	informace u kněze	
Setkání seniorů	každé druhé úterý v měsíci od 10.00	
Sportovní odpoledne	liché soboty od 14.00 – floorball	
Farní kavárna	neděle 8.00 – 12.30	
Úklid kostela	každé pondělí od 14.00	

Osobní rozhovor s knězem, návštěva nemocných, křest dětí, příprava na svátost manželství a příprava dospělých na biřmování dle domluvy s kněžími.

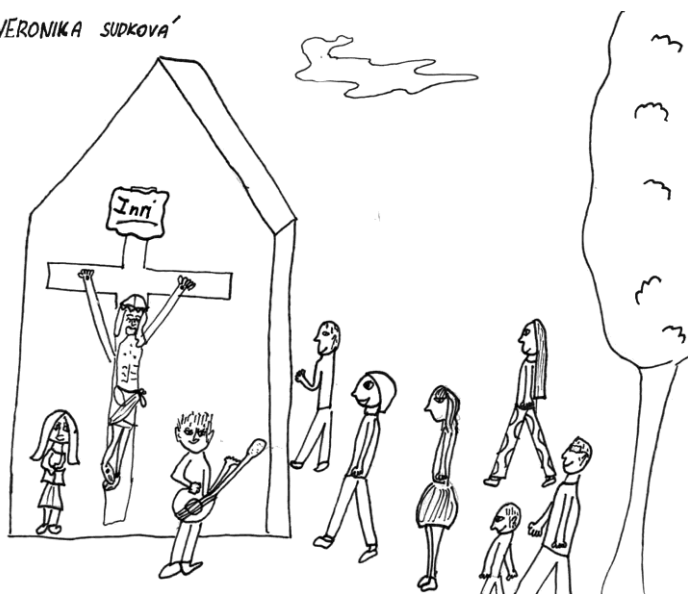
Srdečně zveme další farníky k zapojení se do farního života. A zvláště uvítáme všechny, kdo by byli ochotni nabídnout pomocnou ruku – v charitě, ve farní kavárně, při úklidu kostela.

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

Křížová cesta nejen pro děti

VERONIKA ŠUPKOVÁ

Vydává farnost u kostela Neposkvrněného početí Panny Marie

Praha - Strašnice

Ke Strašnické 1000/10, 100 00 Praha 10

tel.: 274 782 480

e-mail: k.koci@gmx.com

www.farnoststrasnice.cz